

Si sente rè

Henri Raynard, Bergerie du Raus, Toussaint 1973

Di, en còu, n'i èro un que ròubavo toujou lis òstios al priou e buiò lou vi blanc.

Ma lou priou sabiò rè coum far per l'agantar.

Alouro quouro es vengu la vèio de Pasco, i a dich :

-Sabès, Tòni, ti cariò en pòu anar far li Pasco, s'anar counfessar !

-Bè, Moussu lou cura, s'aco vi countento, anarai !

Alouro es ana.

Alouro, si soun messes à charar dintre lou counfessiounal, e pi i a dich :

-Sabès, Toni, sòuprias rè cu es qu'a, de còu que i a, piha lis òstios e que bèu lou vi blanc à prèire ?

-Moussu lou cura, li sentou rè !

Alouro lou cura li a dich :

-Ma es pa poussible, li sentias èiro !

-E bè, li sentou rè ! Di, còuriò en pòu cambiar de plaço, Moussu lou cura. Vous, venes aqui e iou, ientrou dintre lou counfessiounal.

Alouro l'autre i a dich :

-Ma cu es que si courco me la fremo da sacrista ?

Lou prèire i a respoundu :

-En efet, Tòni, si sente rè !